

ning mod den skattepligtige ved landsretten, såfremt landsskatterettens kendelse er gået det offentlige imod.

Bestemmelsen foreslås i stedet erstattet med en ny § 33A, der dels indeholder reglen om principiel fuldstændig ophævelse af appeladgangen, dels undtagelsen om appelnævnets adgang til i særlige tilfælde at tillade appel til landsret eller Højesteret.

Har nævnet givet tilladelse til, at en landsskatteretskendelse indbringes for landsretten, forudsætter det en ny tilladelse fra nævnet at indbringe landsretsdommen for Højesteret.

Om appelnævnets sammensætning og retningslinier for dets afgørelser henvises til de almindelige

bemærkninger.

I de tilfælde, hvor appelnævnet giver tilladelse til, at sagen indbringes for højere instans, skal indbringelse kunne finde sted indenfor de almindeligt gældende frister. Det vil for indbringelse af landsskatteretskendelser til landsretten normalt sige 6 mdr., i visse tilfælde dog 3. Anke fra landsret til Højesteret skal ske inden 8 uger efter landsrettens dom.

Skatteministerens anke fra landsret til Højesteret vil efter forslaget ikke kunne gennemføres inden for den gældende eksekutionsfrist på 14 dage. Virkningen heraf vil være, at det offentlige må opfylde en tabt landsretsdom, uanset at der senere opnås tilladelse fra nævnet til at appellere sagen.